

စာပေချစ်သူများအဖွဲ့ စာပေနှင့် ဟုတ်တကွန်ရက်

စာပေရေးသားခြင်း အနုပညာ

(စာပေအနုပညာ မျှဝေခြင်း Literature Sharing တစ်နှစ်ပြည့်အမှတ်တရ)

စီစဉ်သူစကား

အမြဲလှမ်းလျှောက်နေသော ခြေလှမ်းများ သည် ပန်းတိုင်သို့ရောက်မြဲ ဖြစ်၏။ မှန်ပေသည် ။ အလုပ်ဆိုသည် မှာ လုပ်နေဖို့ သာ လိုပါသည် ။ ကြီးကျယ်ခြင်း ခမ်းနားခြင်းက အဓိကမကျ။ ပုံမှန်လည်ပတ်နေပါလျှင် နိယာမများက ပန်းတိုင်သို့သာ ခေါ်ဆောင်သွားမြဲ ဖြစ်ပါသည် ။

လူသားအားလုံးသည် ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်သွားနေကြသည် ။ သို့သော် ပန်းတိုင်ခြင်းကား မတူညီကြ။ ကိုယ့်စိတ်ခံစားမှု ခံယူမှုအလိုက် စာပေ၊ အနုပညာ၊ စီးပွားစသည် အားဖြင့် ပန်းတိုင်အသီးသီးသို့ လျှောက်လှမ်းနေကြခြင်းဖြစ်သည် ။ သည် အထဲ ဘဝ၏ လွတ်မြောက်ရာ နိရောဓ လမ်းစဉ်သို့ သွားနေကြသူများ လည်း ရှိပါသည် ။

မည်သည့် ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်နေကြစေကာမူ ပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ ဟူသည် မှာ အလုပ်လုပ်နေဖို့ လိုပါသည် ။ လူအများ စုသည် ကောက်ရိုးမီးဆန်သည် ။ ခဏတာ ဝုန်းခနဲ တိုးတက်အောင်မြင်သွားပြီး ထိုအောင်မြင်မှုကို မစံစားလိုက်ရစဉ်မှာ ပဲ တိုးတက်မှုများ ကျပျောက်သွားတတ်ကြသည် ။ သာမန်အားဖြင့် လူတို့ သည် ဖွဲ့မီးဖြစ်ဖို့ လိုပါသည် ။ တဖြည်းဖြည်း တမြေမြေ လှိုက်၍ လောင်တတ်သော ဖွဲ့မီးသည် မီးတောက်မီးညွန့်များ မတွေ့ရသော်လည်း ရေရှည်လောင်ကျွမ်းနေတတ်သည် ။ အတော်အသင့်ဖြင့် သူ၏ လောင်ကျွမ်းခြင်းကို မရပ်တန့်။

ပန်းတိုင်ဆိုသည် မှာ အဆုံးအပိုင်းအခြား ဖြစ်သည် ။
ထိုအဆုံးအပိုင်း အခြားသို့ လျှောက်လှမ်းနေကြသော လူများ သည် ကနဦး အစာဘဝများ ရှိကြသည် ။ ဘဝအစများ သည် ပန်းတိုင်သို့သာ ဦးတည်နေကြသည် ။ သို့သော် အစနှင့် အဆုံး၏ နယ်နိမိတ်သည် အလွန် အင်မတန် ကွာခြားလွန်းလှပေသည် ။ ထိုကွာခြင်းကို တစ်ပြိုင်တည်း ခုန်ကျော်သွား၍ မရ ကြားကာလ၌ လှေကား ထစ်များ ရှိဖို့ လိုပါသည် ။ ထိုလှေကားထစ်များ သည် မှတ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည် ။

စာပေအနုပညာမျှဝေခြင်း (Literature Sharing) ဟူသော အစီအစဉ်ကို ကလောင်သစ်များ အတွက် ပေါင်းကူးတံတား ဖြစ်စေရန် ဆရာ မင်းချမ်းမွန်၊ ဆရာမမေဇွန်အေးတို့ နှင့် စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့၊ စာပေနှင့် ပရဟိတကွန်ရက် အဖွဲ့တော်သားများ ပူပေါင်းတင်ဆက်လာခဲ့ကြသည် မှာ တစ်နှစ်ဆိုသောကာလသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေပြီ။ ထိုတစ်နှစ်ကာလသည် ပန်းတိုင် မဟုတ်ဘဲ ပန်းတိုင်သို့တက်ရာ လှေကားထစ်၊ မှတ်တိုင်တစ်ခုကို အောင်မြင်စွာ လှမ်းတက်နိုင်ခဲ့ခြင်းသာဟု ယူဆမိသည် ။ လိုချင်သော ပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ ယခုကဲ့သို့ မှတ်တိုင်များ စွာကို ဖြတ်ကျော်ကြရဦးမည် ဖြစ်ပါသည် ။

စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့၊ စာပေနှင့် ပရဟိတကွန်ရက်အဖွဲ့ကြီးအား ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှ စတင်၍ စာပေနှင့် ပရဟိတလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ကြရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တည်ထောင်ခဲ့ကြသည့် အားလျော်စွာ စာပေအနုပညာ မျှဝေခြင်းအစီအစဉ်ကို ပြုလုပ်နေကြခြင်းဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားသော အကြောင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည် ။ အဖွဲ့အနေဖြင့် စာပေကလောင်သစ်များအား မြေတောင်မြှောက်ပေးလိုသည့် ဆန္ဒ ရှိသည် အားလျော်စွာ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ အက်ဆေး၊ လူငယ်စာပေ၊ ကလေးစာပေ စသည့် စာပေပညာရပ်များကို မျှဝေပေးခြင်း။ လစဉ် ဘာသာရပ်

တစ်ခုခုအား ပြိုင်ပွဲများ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။ စာအုပ်ထုတ်ဝေရန် ငွေကြေးခ
က်ခဲနေသည့် အဖွဲ့ဝင်များအား ပံ့ပိုးပေးခြင်း။ မကြာမကြာ အဖွဲ့
စုပေါင်းစာအုပ်များ ဖန်တီးထုတ်ဝေပေးခြင်း၊ အဖွဲ့ပိုင်မဂ္ဂဇင်းအဖြစ် '
ဆာယာ စာပေအနုပညာ မဂ္ဂဇင်း' ထုတ်ဝေခြင်းများ စာပေအတွက် တ
တ်အားသရွေ့ ကူညီခဲ့ကြပါသည်။ ။

စာပေအပြင် ပရဟိတပါ တွဲဖက်၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ သည့် စာပေ
နယ်ပယ်သားများအား ထောက်ပံ့ပေးခြင်း။ စာကြည့်တိုက်များအား စာ
အုပ်နှင့် ရန်ပုံငွေထောက်ပံ့ပေးခြင်း၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်
ရာနေရာများ နှင့် ပရဟိတဂေဟာများ သို့ သွားရောက် လှူဒါန်းကြခြင်း
ကိုလည်း များစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

အဖွဲ့အစည်းဟူသည် ရည်ရွယ်ချက်များ ဖြင့် ခံစားမှု၊ ဝါသနာ၊ စေတ
နာ၊ မေတ္တာများ တူရာ ပေါင်းစုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့
ဟု ဆိုပါလျှင် ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်များ သို့ အမြဲလျှောက်လှမ်းနေဖို့ လို
ပါသည်။ ။ ရည်ရွယ်ချက်သို့ လျှောက်လှမ်းခြင်းမပြုဘဲ အဖွဲ့ဟု အမည် ခံ
ထားလျှင် ပရအမည်ခံဖောင်းပွမှုများ ဖြင့် အဖွဲ့များ ဂုဏ်ကိုထိခိုက်စေပါ
သည် သဘောရှိမလှပေတော့။

ထို့ကြောင့် ပင် စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့ စာပေနှင့် ပရဟိတ ကွန်ရက်
အဖွဲ့ကြီး စသည် စာပေအနုပညာ မျှဝေခြင်းအစီအစဉ်အား နှစ်ပတ်လ
ည် သည့် တိုင် ဆက်လက်ကျင်းပလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ နှစ်ပတ်
လည်နေ့ အခမ်းအနားမျှဝေပွဲအဖြစ် သာမန်ထက် ထူးခြားသော အစီ
အစဉ်တစ်ရပ် လုပ်ကြရန် ကမကထပြုသူများ နှင့် အဖွဲ့ သားအားလုံး
ဆန္ဒရှိကြပါသည်။ ။

ထိုဆန္ဒအား အကောင်အထည်ဖော်သောအားဖြင့် သာမန် ဆရာ၊ ဆ

ရာမတစ်ဦးဦးက ဘာသာရပ်တစ်ခုခုအား မျှဝေ၍ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေး ပေးသည့် အစီအစဉ်အစား စာပေပညာရှင် ၅ ဦးခန့်က ဘာသာရပ်တစ်ခု သို့မဟုတ် ဘာသာရပ်အစုံကို ဆွေးနွေးမျှဝေသည့် စကားဝိုင်းအဖြစ် ဖန်တီး ကြရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ထို့အပြင် အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်လာသူများ နှင့် စာပေ မျိုးဆက်သစ်များ အတွက် အကျိုးလည်း ရှိ အမှတ်တရလည်း ဖြစ်ရန် တစ်နှစ်တာ အတွင်းမျှဝေပြီးခဲ့သော ဆရာ၊ ဆရာမများ ၏ ဘာသာရပ်အလိုက် မျှဝေမှု အချက်အလက်များကို အသံဖိုင်မှ ထုတ်နုတ်၍ စာအုပ်ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

တစ်နှစ်အတွင်း မျှဝေပေးခဲ့ကြသည့် ဆရာမင်းချမ်းမွန်၊ ဆရာမ မိမိုး၊ ဆရာမနီနီနိုင်(သထုံ)၊ ဆရာ မြေလတ်မောင်မြင့်သူ၊ ဆရာလေးကိုတင်၊ ဆရာဇူးကျော်၊ ဆရာမင်းအိမ်ကျော်၊ ဆရာ မောင်ရင့်မာ (ကျောင်းကုန်း)၊ ဆရာသန်လျင်မောင်မောင်ဦး၊ ဆရာ ရွှေဒါးမောင်လေးရည်၊ ဆရာမ မအိ၊ ဆရာမ မိချမ်းဝေ၊ ဆရာ ဝင်းမောင်၊ ဆရာ ရဲမြလွင်၊ ဆရာ ရဲခေါင်မဲမောင်၊ ဆရာတင့်ခိုင်၊ ဆရာမ မေဇွန်အေး၊ ဆရာညိုထွန်းလူ၊ ဆရာမ မေဇော် စသော ဆရာ ဆရာမများ စွာရှိပါသည်။ ။

သို့သော်လည်း မျှဝေမှု အကုန်လုံးအား အသံဖိုင် မှတ်တမ်း ယူထားနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသည့် အတွက် အသံမှတ်တမ်းရှိသော ဆရာ ဆရာမများ ၏ မျှဝေမှုများ ထဲမှ အချို့ကိုသာ ကောက်နှုတ်၍ စာအုပ်အဖြစ် ဖန်တီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ရာ ကျန်ဆရာဆရာမများက နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် ပါသည်။ ။

တစ်နှစ်ပြည့် အခမ်းအနားသည် ၁၇.၉.၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရ

န် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ယခုအမှာ စာရေးနေချိန် ၁၀.၉.၂၀၁၇ နေ့
တိုင်တိုင် စာမူများက အဆင်သင့်မဖြစ်သေး။ ပွဲရက် စာအုပ်ထွက်နိုင်ဖို့
ဆိုသည် မှာ ခက်ခဲလှပါသည်။ ။ အသံဖိုင်များမှ တစ်ဆင့် နုတ်ထုတ်ရ
သော အလုပ်သည် လွယ်မယောင်နှင့် ဆန်အိတ်ကိုထမ်းကာ မြင့်မတ်
သော တောင် ပေါ်သို့ တက်ရသကဲ့သို့ ဝန်ပိစေခဲ့ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့်
အမြန်စီစဉ်ရသည် ဖြစ်ရာ ဆရာ ဆရာမများ ၏ အာဘော်များ နှင့်
လွဲမှားစွာ နုတ်ထုတ်ယူခဲ့မိ သော်လည်း နားလည်ပေးကြဖို့ တောင်းပန်ဝံ
ပါသည်။ ။

အသံဖိုင်များမှ နုတ်ထုတ်ထားသည် များ စုပေါင်းကြည့်သောအခါ
ကဏ္ဍမစုံမလင် ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။ ။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်စွာ ၄.၉.၂၀၁
၇ နေ့မှ စတင်ကာ မြန်မာစာရေးဆရာကလပ်မှ စာပေဖန်တီးမှုအနုပ
ညာ သင်တန်းအမှတ်စဉ်(၁)ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုသင်တန်းငါးရက်
တာ သင်ကြားပြီးပေပြီ။ ။ ငါးရက်တာအတွင်း သင်ကြားထားခဲ့သမျှ အချို့
သောဆရာ ဆရာမများ ၏ မှတ်သင့်ရာရာများကိုလည်း ဤစာအုပ်၌
မျိုးဆက် ကလောင်ရှင် များ အကျိုးရှိရန် ထည့်သွင်းပေးထားပါသည်။ ။
အချို့အား ပို့ချချက်များ ထဲမှ ထည့်သုံးခွင့်ပြုရန် ခွင့်ပြုချက် အချိန်မီ ယူ
ဆောင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း အချို့ကိုမူ ခွင့်တောင်းမှု ပြုလုပ်ရန်အဆက်အ
သွယ်မရခဲ့ပါ။ သို့သော် ပို့ချချက်အတွင်းမှ
ယူထားသောမှတ်စုဖြစ်သောကြောင့် ဆရာ ဆရာမများ အနေဖြင့် ခွင့်ပြု
လိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ် ဖြစ်မြောက်အောင် ဝိုင်းဝန်း၍ နုတ်ထုတ်ပေးကြပါသော၊
ဆရာတော်အရှင်ဓမ္မိက(လောင်းလုံ)၊ ဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်စန္ဒ
ကုမာရ၊ ဆရာမင်းချမ်းမွန်၊ ဆရာမမေဇွန်အေး၊ ဆရာ ရာမညကိုအောင်
တို့ နှင့် ပွဲဖြစ် မြောက်အောင် အလှူငွေပေးအပ် လှူဒါန်းကြသူများအား

လုံးကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ။

ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်လျှောက်ရင်း မှတ်တိုင်များ စွာကို ခက်ခက်ခဲခဲ
ကျော်ဖြတ်ကြပါဦးစို့။

ပီတိ(ပေကြီး)
အထွေထွေတာဝန်ခံ၊ စာပေချစ်သူများ အဖွဲ့
စာပေနှင့် ပရဟိတကွန်ရက်။

စာပေအနုပညာ မျှဝေခြင်း အမှတ်စဉ် (၃)

ဆရာမ မိမိ:
(စာရေးလိသူများအတွက်) ကောက်နုတ်ချက်

၁။ စာစရေးတော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီလူဟာ စာဖတ်ဝါသနာပါရဲ့ လား၊ စာဖတ်အားကောင်းရဲ့ လား၊ စာဖတ်သန္ဓေတည်သူ ဖြစ်ရဲ့ လားလို့ ပြန် ဆန်းစစ် ရမယ်။

စာဖတ်ဝါသနာ မပါဘဲ စာဖတ်အားမကောင်းဘဲ၊ စာဖတ်ခြင်း သန္ဓေ တည်သူမဟုတ်ဘဲ စာရေးဖို့ မစဉ်းစားပါနဲ့ ။ အဲဒီအချက်တွေ မရှိလို့ ရင် တော့ စာရေးလို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဖြစ်လာခဲ့ရင်တောင် ကောက်ရိုးမီးလို ဟု နုံးခနဲ ထတောက်တဲ့ အခြေအနေပဲဖြစ်မှာ ပါ။ ရေရှည်အတွက်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ စာဖတ်မှ သာ စာရေးလို့ ဖြစ်မှာ ပါ။

၂။ စာရေးတော့မယ်ဆို ကိုယ့်လိုင်းကို ရွေးချယ်ပါ။ သုတလိုင်းလား။ ရသလိုင်းလား ဆိုတာပါပဲ။ လိုင်းမကြောင်ပါစေနဲ့ ။ သူများ ဘာသာရေး ရေးလို့ ငါလည်း ဘာသာရေးရေးမယ်။ သူများက ဂမ္ဘီရလိုင်းရေးလို့ ငါ လည်း ဂမ္ဘီရလိုင်းရေးမယ်။ သူများက နိုင်ငံရေးကိုရေးလို့ ငါလည်း နိုင်ငံ ရေးရေးမယ် ဆိုပြီး လိုက်ရေးတဲ့ သူများက လိုင်းကြောင်တယ်လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ အဲဒါမျိုး မဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သုတသမားက ရသ ရေးလို့ ကောင်းချင် ကောင်းပေမယ့် အမြဲတမ်းတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကို ယ်အားသန်လို့ ရွေးချယ် ထားတဲ့ လိုင်းကို ရေးတာဟာ အကောင်းဆုံးပါ ။

၃။ စာအံ့ပြီ(စာစရေးပြီ)ဆိုရင် သတ္တိနဲ့ ဝီရိယ ရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ကိုယ် စာရေးပြီဆိုတာနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က စောင့်ကြည့်နေပါပြီ။ ကိုယ်ရေးနေ တဲ့ စာဟာ ဝတ္ထုလား ဆောင်းပါးလား မသဲကွဲသေးဘူး၊ ဒီစာမူ ပါလာမ လား မပါလာဘူးလား မသဲကွဲသေးဘူး။ ပါလာရင်ကော ချမ်းသာလာမှာ လား စာမူခဘယ်လောက်ရမယ် မရဘူးဆိုတာတောင် မသဲကွဲသေးပါ ဘူး။ ဒါဟာ ကလောင်သစ်တိုင်း ကြုံတွေ့ရတဲ့ အချက်တွေပါ။ ဒါတွေမ

တွေးပါနဲ့ ကိုယ် ရေးစရာရှိတာ ဆက်ရေးပါ။ ရေးချင်တယ် ရေးဖို့ အချိန်အခါ အခွင့်အရေး မပေးဘူးဆိုတာကို ကန့်ကွက်ပါတယ်။ ဘယ်ချိန်ဖြစ်ဖြစ် စာက ရေးလို့ ရပါတယ်။

၄။ စာတစ်ပုဒ်ရေးပြီးရင် ငါက အောင်လံထူစစ်သူကြီးပွဲဆိုပြီး လက်သီးလက်မောင်း မတန်းပါနဲ့ ။ ကိုယ်ရေးထားတဲ့ စာကို သေချာဆန်း စစ်ပါ။ ကော်မာ အဖွင့်အပိတ်ကစ သေချာပြန်စစ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ဝတ္ထုရေးတဲ့ အခါမျိုး စကားပြေစကားပြော ရောနေလားဆိုတာ သေချာပြန်စစ်ပါ။ ဖတ်ကြည့်ချော ဖြစ်အောင် ရေးပါ။ ဖတ်ကြည့်လို့ မှ ချောနေရင် စကားပြေ စကားပြောရောနေတာ သိပ်စဉ်းစားဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။

၅။ ကိုယ် စာတစ်ပုဒ်ရေးပြီးပြီဆိုရင် ကိုယ့်ဝန်းကျင်ကလူတွေကို ဖတ်ခိုင်းပြီး မှတ်ချက်ယူပါ။ အဲဒီ မှတ်ချက်ယူတဲ့ နေရာမှာ ကိုယ့်ထက် စာသက်ဝါသက်ကြီးတဲ့ သူဆီမှာ သာ မှတ်ချက်နည်းနာယူပါ။ ကိုယ့်ထက် စာသက် ဝါသက် ငယ်သူဆီက မှတ်ချက်ယူမိရင် မနှစ်မြို့စရာတွေနဲ့ ပိုဆိုး သွားနိုင်ပါတယ်။

၆။ ကိုယ်ရေးထားပြီးတဲ့ စာမူကို မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေထံ ပို့တော့မယ်ဆိုရင် စာပေလောကအကြောင်းကို အတော်အသင့် သိရှိလေ့လာထားဖို့ လိုပါတယ်။ ကိုယ်ပို့မဲ့ မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ စာပေတိုက်များ ရဲ့ မူဝါဒကိုတော့ သိထားသင့်ပါတယ်။ စာပေတိုက်ရဲ့ အယ်ဒီတာတွေက ကိုယ့်ရဲ့ စာမူ သုံးမသုံး ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသလို စာရေးသူကလည်း ကိုယ်ပို့ချင်တဲ့ စာပေတိုက်ကို ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုကို ကိုင်ဖတ်လိုက်တာနဲ့ ရွေးချယ်ထားတဲ့ စာမူ၊ ဒီဇိုင်း၊ လေးအောက်တွေကအစကြည့်ပြီး အဲဒီတိုက်ရဲ့ အယ်ဒီတာအရည်အသွေးကို သိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

၇။ ကိုယ်ရွေးချယ်ထားတဲ့ ကလောင်နာမည်။ ကလောင်နာမည်က အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီကလောင်ဟာ ကိုယ်တစ်သက်လုံး သုံး နှုံးရမဲ့ နာမည်ပါ။ နာမည်လှလှပပနဲ့ စာရိုက်တဲ့ အခါလည်း အမှားမလွယ်တဲ့ တစ်သက်တာလည်း စိတ်ချရမဲ့ ကလောင်ကို ရွေးချယ်သင့်ပါတယ်။

၈။ စာရေးသူဟာ အနုပညာအား ကောင်းဖို့ လိုပါတယ်။ စာရေးသူဟာ အနုပညာသည် ပါ။ မှတ်သားဖူးတဲ့ အနုပညာဆိုတာ 'အနုပညာဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကိုယ်ခံစားရတဲ့ အရာတစ်ခုခုကို ကိုယ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဘာသာရပ်အသုံးပြုပြီး ခံစားချင်တဲ့ သူ့ဆီကို တင်ပြတာသည် အနုပညာ' တဲ့ ။ စာမူပို့တဲ့ အခါ အနုပညာအားကောင်းရင် ကောင်းသလောက် ပေါက်ပါတယ်။

၉။ ဆရာငြိမ်းကျော် ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ 'စည်းမျဉ်းဥပဒေတွေနဲ့ ထိန်းသိမ်းလို့ မရတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ ထိန်းသိမ်း ရပါတယ်။ အဲဒီဆင်ခြင်တုံတရားကို ပြဌာန်းဖို့ ကျွန်တော် ရသ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်လာတာပါ'တဲ့ ။ အခုဆိုရင် စာရေးဖို့ အကဲခတ်နေတဲ့ သူတွေ လျှောက်လှမ်းနေတဲ့ သူတွေ အစပျိုးနေတဲ့ သူတွေဟာ အဆိပ်အတောက်မဖြစ်ဖို့ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို ယိမ်းရော်ပြီး တိန်းစောင်းသွားအောင် မလုပ်မိဖို့ ကြိုးစားသောတာဝန် ရှိပါတယ်။ အနုပညာအား ကောင်းရင်ကောင်းသလောက် ပရိသတ်က ယူဆောင်သွားမှာ ပါ။